

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/164/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4611209880
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4611209880.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, proti odporkyňi: Q. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. K., t. č. K., V. 3, o zaplatenie sumy 2.520,25 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany, č. k. 7C/3/2012 - 36, zo dňa 24. mája 2012, takto

rozhodol:

Odvolačí súd odvolanie navrhovateľa o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.871,59 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,76% ročne zo sumy 1.871,59 eura od 14. 11. 2009 do zaplatenia a trovy konania vo výške 72,50 eura vo forme splátok po 40 eur mesačne pod následkom straty výhody splátok. Konanie v časti úhrady sankčného úroku vo výške 7,52 eura pre späťvzatie návrhu v tejto časti zastavil. Súd návrh v časti zmluvného úroku vo výške 538,37 eura, poplatku za vygenerovanie nového PIN-u vo výške 3,32 eura, poplatku za výber z bankomatu vo výške 43,51 eura, zmluvnej pokuty vo výške 30,57 eura, mesačného poplatku za vedenie účtu vo výške 25,36 eura zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 40 ods. 1, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ust. § 3 ods. 5, 6, § 4 ods. 1 zákona č.258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (účinného v čase vzniku právneho vzťahu), ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho mal za preukázané, že účastníci dňa 28. 03. 2007 uzavreli úverovú zmluvu č.3703223263, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a. s., za účelom kúpy tovaru - práčky s tým, že predajná cena tovaru bola 12.747,- Sk, počet mesačných splátok bol 12 a výška mesačných splátok 1070,- Sk. Rovnako mal preukázané, že podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne účastníci uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru s úverovým rámcom vo výške 15.000,-Sk a s pravidelnými mesačnými splátkami. Odporkyňa na základe prvotne uzatvorenej úverovej zmluvy splatila úver poskytnutý za účelom kúpy práčky a po jeho splatení jej bola zaslaná úverová karta a po jej aktivovaní si vybrala z bankomatu dňa 09. 12. 2007 sumu 165,97 eura a následne ďalšie čiastky až do celkovej výšky 2.726,90 eura a splátkami zaplatila navrhovateľovi spolu sumu 855,32 eura. Podľa názoru súdu podpisom zmluvy dňa 28. 03. 2007 nedošlo automaticky k vzniku paralelného úverového vzťahu, pretože pokiaľ by tento skutočne mal vzniknúť, tak by mal byť individualizovaný v zmysle § 4 ods.2 a 3 zákona č.258/2001 Z. z. a teda ak navrhovateľ poskytol odporkyňi finančné prostriedky až do celkovej výšky 2726,90 eura, tak to bolo na základe neplatného právneho úkonu (§ 40 ods.1 OZ), pretože pri jeho uzatváraní nebola dodržaná zákonom predpísaná forma. Dôvodil aj tým, že základné náležitosti revolvingového úveru neboli individuálne dojednané priamo v zmluve ale boli skryté do neprehľadného textu úverových zmluvných podmienok, s ktorým spotrebiteľ ani nemal možnosť dostatočne sa oboznámiť a relevantne sa v ňom zorientovať. Takýto spôsob jednania navrhovateľa možno podľa názoru súdu považovať za nekalú obchodnú prax, ktorej nemôže byť poskytnutá súdna ochrana. Vzhľadom na to, že navrhovateľ poskytol odporkyňi finančné prostriedky na základe neplatného

právneho úkonu, vznikol mu nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods.1,2 OZ, t. j. na vrátenie sumy 1.871,59 eura, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutou sumou a vrátenou sumou zo strany odporkyne (2.726,90 eura - 855,31 eura= 1.871,59 eura). Z uvedeného dôvodu súd považoval v uvedenej časti návrh navrhovateľa za dôvodný a odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.871,59 eura spolu s 8,76 % ročným úrokom z omeškania (navrhovateľ mal nárok na úrok z omeškania vo výške 9 % ročne, avšak požadoval iba 8,76 % ročne) od 14. 11. 2009 do zaplattenia, a to v zmysle § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z. z., pričom návrh vo zvyšku nad priznanú sumu ako nedôvodný zamietol. V tejto súvislosti súd vyhovel žiadosti odporkyni a povolil jej v zmysle ust. § 160 ods. 1 OSP uvedenú sumu splácať v splátkach po 40 eur mesačne, keďže zohľadnil jej sociálnu situáciu. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že náhradu trov pomerne rozdelil, keďže obaja účastníci mali vo veci iba čiastočný úspech. Súd majúc za to, že navrhovateľ mal čistý úspech vo výške 48 % (v sume 1871,59 eura s prísl.) a teda zo zaplatteného súdneho poplatku v sume 151 eur predstavuje 48 % sumu 72,50 eura a odporkyni v konaní žiadne trovy nevznikli, zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 72,50 eura.

Proti rozsudku v zamietajúcom výroku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a vyhovieť návrhu v celom rozsahu. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Uviedol, že žiadny všeobecne záväzný právny predpis vzťahujúci sa na prejednávajúcu vec, nezakazuje možnosť, aby na základe jednej písomnej úverovej zmluvy bolo dojednaných viacero úverov, pričom podstatným je, aby predmetná zmluva spĺňala zákonom stanovené formálne a obsahové náležitosti, čo dotknuté zmluvy spĺňali. Poukázal na to, že uzatvorením revolvingovej zmluvy odporcovi nevznikli priamo práva a povinnosti, keďže k účinnosti revolvingovej zmluvy muselo dôjsť k ďalšiemu úkonu zo strany odporkyne - k aktivovaniu karty. Z uvedeného vyplýva, že odporkyňa mala evidentný záujem na to, aby sa platná revolvingová zmluva stala aj účinnou, pretože vykonala prejav vôle smerujúci k aktivovaniu karty a úver začala čerpať. Bol toho názoru, že pri podpise zmluvy nebolo voči odporkyni vyvíjané žiadne násilie ani nepriamy nátlak na psychikum odporu, a preto požiadavka platnosti právneho úkonu - existencia vôle - bola v tomto prípade naplnená. Okrem toho konštatoval, že rozsah, množstvo právnej terminológie alebo písmo v dotknutej zmluve a úverových zmluvných podmienkach, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou, v danom prípade nemôže mať za následok neplatnosť právneho úkonu podľa § 37 ods. 1 OZ. Ohľadom dodržania písomnej formy zmluvy o revolvingovom úvere, dodal, že táto bola dodržaná, keďže má písomnú formu, v ktorej je záväzkový vzťah individualizovaný v zmysle ust. § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z. z. a tak isto bola dodržaná predpísaná písomná forma ako to vyžaduje ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., v dôsledku čoho je zmluva o revolvingovom úvere platná. V tomto smere za relevantnú považoval skutočnosť, že žiadny právny predpis neustanovuje, kde má byť na listine, zachycujúcej písomný prejav vôle, umiestnený podpis. Svoje závery oprel aj o rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 26 Cdo 2317/2006 a rozhodnutie Súdného dvora EÚ C-453/10.

Odvolací súd prv, než by vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 OSP, zaoberal sa tým, či odvolanie navrhovateľa bolo podané v zákonnej lehote.

Podľa § 204 ods. 1 prvej vety OSP odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 218 ods. 1 písm. a) OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

Pri posudzovaní včasnosti odvolania odvolací súd v zmysle citovaného ustanovenia skúmal, či napadnuté rozhodnutie bolo účastníkom doručené zákonným spôsobom a či odvolateľ podal odvolanie v zákonnej 15-dňovej lehote na pošte alebo osobne do podateľne súdu.

V tejto veci z dokladov o doručení napadnutého rozsudku v spise vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa bol navrhovateľovi doručený do vlastných rúk dňa 18. 06. 2012. Lehota na podanie odvolania v rozsahu 15 dní uplynula dňom 03. 07. 2012, ktorý bol pracovným dňom (utorok). Odvolateľ však podal odvolanie - podľa pečiatky na obálke zásielky obsahujúcej odvolanie - na pošte dňa 04. 07. 2012 (v stredu), teda deň po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania.

Odvolací súd rozhodujúc v tomto prípade bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP z uvedených dôvodov odvolanie navrhovateľa podľa § 218 ods.1 písm. a) OSP ako oneskorene podané odmietol.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd analogicky podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. c) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže procesné účinky pri odmietnutí odvolania sú rovnaké ako v prípade zastavenia konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.